

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **BENVIG HEAT TRANSFER spol. s r. o.**, IČO: 14867125
sídlem Děčínská 288, 407 22 Benešov nad Ploučnicí
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Radou, Ph.D.
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného č. j. 9791/2021-900000-319 ze dne 17. 2. 2021
a č. j. 11083/2021-900000-319 ze dne 19. 2. 2021

takto:

- I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 17. 2. 2021, č. j. 9791/2021-900000-319, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 19. 2. 2021, č. j. 11083/2021-900000-319, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 3. 2023, č. j. 16 Af 18/2021-85, ve výši 49 939,88 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

1. Celní úřad pro Ústecký kraj (dále jen „celní úřad“) pěti dodatečnými platebními výměry ze dne 24. 1. 2020 doměřil žalobkyni antidumpingové clo v celkové výši 1 671 592 Kč, tj. ve výši rozdílu mezi částkou cla původně vyměřenou rozhodnutím v celním řízení ev. č. 16CZ6500001HWBLJF4 ze dne 25. 5. 2016 ve výši 0 Kč a částkou cla nově stanovenou ve výši 1 671 592 Kč. Odvolání žalobkyně proti těmto dodatečným platebním výměrům žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 17. 2. 2021 (dále jen „napadené rozhodnutí o clu“).
2. Třemi platebními výměry celního úřadu ze dne 5. 2. 2020 a platebním výměrem Celního úřadu Praha Ruzyně ze dne 3. 2. 2020 byla žalobkyně podle čl. 114 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu Rady č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní kodex“) vyrozuměna o předpisu úroků z prodlení v celkové výši 37 108 Kč, který byl stanoven na základě platebních povinností doměřených žalobkyni dodatečnými platebními výměry. Odvolání žalobkyně proti těmto platebním výměrům žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 19. 2. 2021 (dále jen „napadené rozhodnutí o úroku“).
3. Soud připomíná, že v této věci již jednou rozhodl. Rozsudkem ze dne 28. 3. 2023, č. j. 16 Af 18/2021-85, žalobu zamítl. Nejvyšší správní soud však rozsudkem ze dne 30. 8. 2023, č. j. 10 Afs 100/2023-44, zmíněný rozsudek zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud zdejšímu soudu uložil v dalším řízení zodpovědět, jestli celní orgány dostatečně prokázaly, že sporné zboží pocházelo původně z Číny a mělo podléhat antidumpingovému clu. Právním názorem Nejvyššího správního soudu je zdejší soud podle § 110 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vázán.

Žaloba

4. V žalobě žalobkyně uvedla, že do České republiky dovezla zboží indického původu, které zakoupila od indické společnosti Krystal Steel. K podstatnému zpracování (změně) daného zboží ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu došlo v Indii. Žalobkyně konstatovala, že indický původ zboží prokázala mimo jiné prohlášením společnosti Krystal Steel o původu zboží na jednotlivých fakturách a certificate of origin č. 008534, který byl vydán příslušným indickým orgánem, který dosud nikdo nerozporoval ani nezrušil. Žalobkyně trvala na tom, že šlo o zboží, které není zatíženo antidumpingovým opatřením podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie, (dále jen „antidumpingové nařízení“).
5. Celní orgány podle žalobkyně vycházely jen z jediného důkazu – z nezávazné zprávy OLAF č. j. OCM (2019) 14897-04/07/2019 k případu č. OF/2016/0680/B1 (dále jen „zpráva OLAF“); čínský původ kontrolovaného zboží tak dovodily na základě nesprávného a neúplně zjištěného stavu věci. Celní statistika uvedená ve zprávě OLAF byla získána od anonymního „zdroje z trhu“, a proto není nadána presumpcí správnosti podle § 94 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). OLAF podle žalobkyně nekomunikoval s indickými vývozci a orgány, nebyl na místě samém v Indii a měl k dispozici jen informace od „zdroje z trhu“ a zcela nesprávné a nepoužitelné celní statistiky.
6. Žalobkyně namítala, že celní úřad neprovedl ve vztahu k původu zboží vlastní dokazování a řádné ztotožnění zboží. Žalovaný v podstatě pouze zkontroloval čísla jednotlivých celních prohlášení uvedených v příloze 18.4 zprávy OLAF a porovnal je s kontrolovanými celními prohlášeními. Tato příloha je však podle žalobkyně pouhým odhadem OLAF ohledně toho, co by mohlo podléhat antidumpingovému clu; navíc z ní nelze jakkoli ztotožnit zboží podle Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prověřovaných celních prohlášení se zbožím, na které se mají vztahovat závěry zprávy OLAF. Žalobkyně poukázala na rozhodnutí polského celního orgánu ve Štětíně ze dne 31. 8. 2020 s tím, že v obdobném případě nemůže jeden členský stát antidumpingové clo doměřit, a druhý nikoli. Celní orgány podle žalobkyně doměřily clo toliko na základě skutečnosti, že zboží dodávala společnost Krystal Steel, která byla předmětem zprávy OLAF, aniž prokázaly, že zboží mělo původ jinde než v Indii.

7. Další pochybení celních orgánů spatřovala žalobkyně v tom, že ignorovaly závěry přímo použitelného prováděcího nařízení Komise (EU) ze dne 15. 11. 2017, č. 2017/2093, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 (dále jen „prováděcí nařízení Komise“). Z prováděcího nařízení Komise mimo jiné vyplývá, že u dodávek bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli dodávaných mimo jiné indickou společností Krystal Steel nedochází k obcházení antidumpingového opatření a opatření stanovená v antidumpingovém nařízení nemají být rozšiřována na tyto dodávky zboží do Evropské unie. Závěry prováděcího nařízení Komise jsou podle žalobkyně v příkrém rozporu se závěry zprávy OLAF.
8. Žalovaný podle žalobkyně nesprávně vyložil čl. 103 celního kodexu, který upravuje promlčení celního dluhu. Konstatovala, že společnost Krystal Steel byla šetřením ukončeným prováděcím nařízením Komise „oficiálně“ ujištěna, že jí prováděné zpracování zakládá indický původ zboží.
9. Žalobkyně nesouhlasila s názorem žalovaného, že úroky z prodlení jsou v daném případě vyměřovány podle čl. 114 odst. 2 celního kodexu a právní moc rozhodnutí o doměření cla, na základě kterého byly úroky z prodlení vyměřeny, je irelevantní. Čl. 114 odst. 2 celního kodexu podle žalobkyně nehovoří o tom, že lze vyměřit úrok z prodlení, aniž by podkladová rozhodnutí byla pravomocná. Dodatečné platební výměry na clo byly předběžně vykonatelné, nikoli však v právní moci, neboť se proti nim odvolala. Platební výměry na úrok podle žalobkyně tak nebylo možné vydat. Dodala, že napadené rozhodnutí o clu neobstojí, tudíž nemůže obstát ani napadené rozhodnutí o úroku.
10. Žalobkyně navrhl, aby soud obě napadená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že nepotvrdil všechny závěry zprávy OLAF a celního úřadu a v odvolacím řízení provedl velmi rozsáhlé doplnění dokazování, a to včetně opakovaného získávání podkladů a vyjádření OLAF či zahraničních celních orgánů. Teprve poté se žalovaný přiklonil k závěru, že žalobkyně dovezla od společnosti Krystal Steel trubky, které v Indii neprošly takovými zpracovatelskými operacemi, aby získaly indický původ. Zprávu OLAF označil žalovaný za klíčový podklad. Odmítl však, že by celní úřad vycházel jen z ní. Ve zprávě z kontroly po propuštění zboží, která je odůvodněním dodatečných platebních výměrů, naopak uvedl celý rozsah nashromážděných důkazů. Žalovaný poznamenal, že žalobkyně nepředložila hutní atesty či inspekční certifikáty, tedy u hutních výrobků běžné a tradiční osvědčení, které by přitom mohlo svědčit jejímu tvrzení, že jí dovezené výrobky byly v Indii opracovány dostatečně pro získání tamního původu zboží. Podle žalovaného tak žalobkyně ve vztahu k dovezeným hutním výrobkům Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(trubkám) vychází ve svých podáních pouze z tvrzení svého dodavatele v jeho písemných podáních, nikoli z nezávislých, autentických a dříve vydaných osvědčení, jimiž by mohla své tvrzení dokázat. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

12. V doplňujícím vyjádření žalovaný upozornil na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 1. 2022, č. j. 52 Af 28/2021-98, který věcně úzce souvisí s nyní posuzovanou věcí, neboť klíčovým podkladem byla v obou případech tatáž zpráva OLAF.
13. Po zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu podal žalovaný další vyjádření k věci. Upozornil na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22, *Stappert*, a zdůraznil, že v nyní řešené věci byly předmětem zpracování společnosti Krystal Steel trubky položky KN 7304 11, nikoli položky KN 7304 49, jichž se týkal zmíněný rozsudek. Žalovaný poznamenal, že po zneplatnění části pravidla původu mohou působit některé pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí o clu nepatřičně, nicméně z jeho obsahu i z obsahu spisu plyne, že indický výrobce zpracovával výhradně čínské trubky položky KN 7304 11. Žalovaný navrhl, aby soud položil předběžnou otázku, zda dochází ke změně původu přepracováním trubek položky KN 7304 11 na trubky položky KN 7304 41. V dalším vyjádření žalovaný uvedl, že Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci hodlá ve věci sp. zn. 60 Af 13/2021 položit předběžnou otázku, z jakého důvodu je přepracování zbývajících položek čísla 7304 za studena nedostačující pro získání původu v zemi, kde k přepracování došlo.

Další vyjádření žalobkyně

14. Žalobkyně reagovala na poslední dvě vyjádření žalovaného replikou, ve které upozornila na soudní rozhodnutí v souvisejících věcech (rozsudek *Stappert*, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 11/2023-48, a ze dne 11. 1. 2024, č. j. 10 Afs 41/2022-148, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2024, č. j. 18 Af 17/2021-212, a usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 12. 12. 2023, sp. zn. 60 Af 13/2021). Žalobkyně trvala na tom, že závěry rozsudku *Stappert* jsou plně použitelné i na nyní řešenou věc a svědčí ve prospěch její argumentace. Odmítla tvrzení žalovaného, že z Číny do Indie byly dováženy jen bezešvé trubky položky KN 7304 11, a zdůraznila, že žalovaný v soudním řízení přichází s novými argumenty, které neuplatnil v napadeném rozhodnutí o clu. Změnu argumentace žalovaného v rámci soudního řízení označila žalobkyně za nepřipustnou. Položení předběžné otázky považovala za nadbytečné.

Ústní jednání

15. Dne 28. 3. 2023 se konalo první jednání ve věci, při kterém účastníci řízení setrvali na svých procesních postojích.
16. Při druhém jednání konaném dne 26. 8. 2024 předseda senátu stručně zrekapituloval dosavadní průběh řízení a upozornil přítomné na skutečnost, že z důvodu změny ve složení senátu nelze přihlížet k tomu, co se odehrálo při předchozím ústním jednání.
17. Zástupkyně žalobkyně při tomto druhém jednání poukázala na rozsudek *Stappert*. Odmítla argumentaci žalovaného, že závěry tohoto rozsudku nelze vztahovat na zboží položky KN 7304 11. Připomněla, že v nyní řešené věci nebylo prokázáno a v napadeném rozhodnutí o clu není uvedeno, že by se mělo jednat o zboží uvedené položky. Dále zdůraznila, že mezi Čínou a Indií nelze používat stejné označení jako podle unijních předpisů. Zástupkyně žalobkyně zmínila probíhající řízení před Soudním dvorem o předběžné otázce položené

Krajským soudem v Ostravě – pobočkou v Olomouci a navrhla, aby soud v případě, že neshledá závěry rozsudku *Stappert* použitelnými pro danou věc, toto soudní řízení přerušil.

18. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání trval na tom, že z Číny do Indie byly dovezeny trubky sazebního zařazení KN 7304 11, jak vyplývá z odstavce 17 napadeného rozhodnutí o clu. Nesouhlasil s tím, že by žalovaný nějak manévroval, pouze setrvává na svém. Připustil, že v napadeném rozhodnutí o clu se zmíněná skutečnost nezdůrazňovala, neboť před vydáním rozsudku *Stappert* na tom nezáleželo. Upozornil na přílohu č. 3 zprávy OLAF, ze které plyne, že v rozhodném období byla dovezena položka KN 7304 49 jen v jednom případě. Pověřený pracovník žalovaného uzavřel, že napadená rozhodnutí nadále považuje za zákonná.

Posouzení věci soudem

19. Žaloba je důvodná.
20. Nejprve se soud zabýval námitkou prekluze celního dluhu. Vycházel přitom z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2019, č. j. 4 Afs 152/2019-68, který se týkal uplatnění prodloužené lhůty podle čl. 221 odst. 4 (dříve odst. 3) celního kodexu Společenství, který byl zrušen ke dni 1. 6. 2016 a nahrazen celním kodexem, který v čl. 103 obsahuje podobnou úpravu. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„k uplatnění prodloužení lhůty podle čl. 221 odst. 4 celního kodexu postačí přezkoumatelná úvaha správního orgánu, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Nevyžaduje se tedy shledání dlužníka, popřípadě jiné osoby, vinným ze spáchání trestného činu, ani zahájení trestního řízení. Není proto ani nezbytné, zda byl pořízen záznam o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu, ačkoliv to může být významná indicie pro tento závěr“*.
21. Celní orgány si mohou učinit vlastní úvahu o tom, zda čin, v jehož důsledku vznikl celní dluh, mohl být v době, kdy byl spáchán, důvodem pro zahájení trestního řízení. Pro posouzení, zda došlo k prolomení prekluzivní lhůty ve smyslu čl. 221 odst. 4 celního kodexu Společenství či čl. 103 odst. 2 celního kodexu není podstatné, zda bylo zahájeno trestní řízení, resp. trestní stíhání před orgány daného členského státu činnými v trestním řízení. Není ani nutné, aby byl pořízen záznam o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu. Rovněž není podstatné, zda případně již zahájené trestní stíhání skončilo odsouzením původců dotčeného jednání. Právní kvalifikace trestného činu, v jehož důsledku vznikl celní dluh, provedená celními orgány, nepředstavuje určení, že k protiprávnímu jednání podle trestního práva skutečně došlo. Pro prolomení základní prekluzivní lhůty je současně právně bezvýznamné, zda pachatelem trestného činu, jenž vedl k celnímu dluhu, byl celní dlužník nebo osoba odlišná od něj.
22. Podmínkou pro prolomení prekluze je tedy odůvodněné podezření, že došlo k jednání (ne nutně ze strany dlužníka), jehož následkem byl vznik celního dluhu, přičemž jednání musí být způsobilé vyvolat zahájení trestního řízení. Odůvodněné podezření je přitom dáno tehdy, pokud zjištěné skutečnosti umožňují závěr, založený na logickém úsudku neodporujícím objektivně existujícímu stavu, že by – za předpokladu prokázání rozhodných skutečností – mohly být naplněny znaky některého z trestných činů uvedených ve zvláštní části trestního zákoníku. Otázka naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu je potom předmětem trestního řízení, a to včetně otázky zavinění.
23. Celní orgány ve svých rozhodnutích provedly přezkoumatelnou, srozumitelnou a dostatečně odůvodněnou úvahu, ze které vyplývalo, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Odůvodnění napadeného rozhodnutí o clu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

podrobně vysvětluje, jaký subjekt se měl dopustit jakého konkrétního jednání, jak by takové jednání mohlo být trestněprávně kvalifikováno a jaké konkrétní okolnosti odůvodňují podezření, že došlo ke spáchání trestného činu, pro který by mohlo být trestní řízení zahájeno. Došlo tak k prodloužení promlčecí lhůty, přičemž napadená rozhodnutí byla vydána před jejím uplynutím.

24. Ve vztahu k dalším žalobním bodům soud předesílá, že mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobkyně dovezla z Indie do České republiky produkty zařazené do KN 7304 41 [*trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli – Ostatní, s kruhovým příčným průřezem, z nerezavějící oceli*], které pro ni ze vstupního čínského materiálu zpracovala společnost Krystal Steel.
25. Klíčovým zjištěním, jak ho vymezily celní orgány, bylo, že vstupní čínské produkty nemohly jejich přepracováním v Indii získat indický (antidumpingovým clem nezatížený) původ. Dospěly totiž k závěru, že přepracování trub či trubek položky KN 7304 49, položky KN 7304 11 nebo jakékoli jiné položky čísla 7304 na trubky položky KN 7304 41 je nedostatečnou zpracovatelskou operací pro získání indického původu (srov. odstavec 76 napadeného rozhodnutí o clu).
26. Antidumpingové nařízení v čl. 1 odst. 1 ukládá *konečné antidumpingové clo na dovoz bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00, [...] ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 [...]* a *pocházejících z Čínské lidové republiky*.
27. Z čl. 60 odst. 2 celního kodexu plyne, že zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby. Čl. 62 celního kodexu svěřil Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
28. Podle čl. 32 prováděcího nařízení se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 prováděcího nařízení plyne, že se země původu stanoví podle základních pravidel. U položky KN 7304 41 je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu podle pravidla CTH nebo změnou *dutých profilů položky KN 7304 49*. Zkratka CTH přitom podle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla.
29. Posledně uvedeným pravidlem pro určení původu se zabýval Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 21. 9. 2023 ve věci C-210/22, *Stappert*, v němž dovodil neplatnost základního pravidla obsaženého v prováděcím nařízení platného pro zboží položky KN 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 celního kodexu, a to v rozsahu, v němž vylučuje, aby původ Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zboží neovlivňovalo opracování trub a trubek položky KN 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do položky KN 7304 41. Zjednodušeně řečeno, Soudní dvůr označil původní pravidlo přílohy 22-01 prováděcího nařízení týkající se položky KN 7304 41 za diskriminační, jelikož neodůvodněně rozlišovalo (za účelem získání nového původu) mezi zpracováním dutých profilů na straně jedné a trub nebo trubek na straně druhé, nezávisle na tom, že všechny tyto (mezi)produkty spadají do stejné položky KN 7304 49. Soudní dvůr vysvětlil, že pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily položky KN 7304 49, musí být rozšířeno rovněž na trouby a trubky stejné položky KN 7304 49.

30. Podle čl. 264 Smlouvy o fungování Evropské unie platí, že *je-li žaloba opodstatněná, Soudní dvůr Evropské unie prohlásí napadený akt za neplatný od počátku*. Citované ustanovení upravuje účinky rozhodnutí Soudního dvora vůči přezkoumávaným aktům (zde část přílohy 22-01 prováděcího nařízení stran pravidla u položky KN 7304 41, tzn. legislativního aktu Komise) a uvádí, že prohlášení neplatnosti takového aktu nastává *ex tunc*.
31. Soudní dvůr sice vydal rozsudek *Stappert* v rámci řízení o předběžné otázce, avšak o stěžejní otázce rozhodoval podle čl. 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, tedy o platnosti legislativního aktu. Ačkoli Soudní dvůr rozhodoval až po vydání napadeného rozhodnutí i po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu v této věci, musel zdejší soud vycházet z jeho závěrů a promítnout je do hodnocení tohoto případu (k intertemporalitě důsledků zrušení právního předpisu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2020, č. j. 9 As 173/2020-32, č. 4093/2020 Sb. NSS, bod 43 a násl. a tam citovanou judikaturu).
32. Lze tedy uzavřít, že přepracování trubek položky KN 7304 49 na trubky položky KN 7304 41 mělo s ohledem na závěry rozsudku *Stappert* ohledně přílohy 22-01 prováděcího nařízení za následek změnu původu trubek z původního čínského na indický. Z indických trubek se antidumpingové clo nevybírání (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 12. 12. 2023, č. j. 60 Af 14/2021-111, který se zabýval stejnou otázkou dovozu od Krystal Steel).
33. Dále se soud zabýval argumentací žalovaného, že z Číny byly dováženy bezešvé trubky položky KN 7304 11, jejichž zpracováním vzniklo zboží dodané žalobkyni. Z toho žalovaný dovozoval, že závěry rozsudku *Stappert* jsou pro nyní řešenou věc irelevantní, neboť se netýkají zpracování trubek položky KN 7304 11. Soud k tomu především uvádí, že se jedná o novou argumentaci, která nemá odpovídající předobraz v napadeném rozhodnutí o clu. V něm totiž žalovaný nikde neuvedl, že by zboží dodané žalobkyni společnost Krystal Steel vytvořila zpracováním trubek položky KN 7304 11.
34. Položku KN 7304 11 žalovaný v napadeném rozhodnutí o clu zmínil desetkrát. Ve dvou případech šlo o rekapitulaci odvolací námitky (odstavce 11 a 75). V odstavci 17, který je zařazen v části *Odvolací řízení – vymezení věci*, se daná položka vyskytuje čtyřikrát. Jedná se o rekapitulaci zprávy OLAF, podle které společnost Krystal Steel dovážela v rozhodném období z Číny „výrobky položky 7304 11 10 a 7304 11 90, tedy trubky [...], dále výrobky položky 7304 41 a 7304 49 a nedovezla žádné duté profily, tedy výrobky jiné než trubky, resp. mající nestejný vnitřní a vnější tvar a spadající do položky KN 7304 49“ (text zdůraznil žalovaný). V odstavci 63 je položka KN 7304 11 uvedena jako příklad při rozlišování dutých profilů na straně jedné a trub/trubek na straně druhé. V odstavci 73 napadeného rozhodnutí o clu žalovaný řešil potřebnou míru přepracování čínské produkce a dospěl k závěru, že „přepracování trub či trubek položky 7304 49, položky 7304 11 nebo jakékoliv jiné položky čísla 7304, které přichází do úvahy, na trubky položky 7304 41 je nedostatečnou zpracovatelskou

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

operací pro získání indického původu“. Týž závěr pak zopakoval v odstavci 76 napadeného rozhodnutí o clu.

35. Teprve ve vyjádření ze dne 17. 10. 2023 začal žalovaný nově v reakci na rozsudek *Stappert* tvrdit, že žalobkyní dovážené zboží nebylo v Indii přepracováno z dutých profilů KN 7304 49, ale z trub a trubek KN 7304 11. Nic takového však z napadeného rozhodnutí o clu nevyplývá. V něm se žalovaný zaměřoval na rozlišení dutých profilů a trub/trubek a opakovaně označoval za nepodstatné, zda bylo zboží dodané žalobkyni vytvořeno zpracováním trubek položky KN 7304 11 nebo položky KN 7304 49. Pokud by měl žalovaný již v průběhu správního řízení za prokázané, že společnost Krystal Steel zpracovávala výhradně trubky položky KN 7304 11, jistě by to v napadeném rozhodnutí o clu výslovně uvedl.
36. Soud nepominul tento náhlý zvrat v argumentaci žalovaného. Podle soudu však žalovaný v řízení o žalobě proti svému rozhodnutí nemůže měnit skutkový základ, z něhož vycházel při formulaci svých právních závěrů ve svém rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí o clu žalovaný jednoznačně uzavřel, že společnost Krystal Steel dovezla z Číny vstupní materiál trouby/trubky čísla KN 7304, nikoli duté profily (srov. odstavce 72 a 74). Žalovaný tedy vůbec neřešil, zda šlo o položku KN 7304 11, nebo o položku KN 7304 49.
37. Je pochopitelné, že před vydáním rozsudku *Stappert* mohl žalovaný považovat zjištěný skutkový stav i shora uvedené argumenty za dostatečné. Soud (ani žalovaný v soudním řízení) však nemůže nahrazovat stěžejní části rozhodnutí správního orgánu. Nedostatky odůvodnění správních rozhodnutí nelze dodatečně zhojit ani případným podrobnějším rozbořením skutkových či právních otázek učiněným až v řízení o žalobě (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb. NSS., nebo ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58). Soud nemohl ani v plné jurisdikci zjišťovat oprávněnost tvrzení žalovaného o nové variantě skutkového stavu, jelikož by tím vykročil z rozsahu žalobních bodů.
38. Lze tedy uzavřít, že žalovaný použil pravidlo pro určení původu, které později Soudní dvůr prohlásil za neplatné od počátku. Případný negativní důsledek použití neplatného pravidla nemůže jít k tíži žalobkyně.
39. Vzhledem k tomu, že žalovaný při svém rozhodování zjevně nevycházel z toho, že společnost Krystal Steel zpracovávala výhradně čínské trubky položky KN 7304 11, dospěl soud k závěru, že není třeba vyčkávat na rozhodnutí o předběžné otázce položené Krajským soudem v Ostravě – pobočkou v Olomouci a že položení předběžné otázky týkající se dané položky je předčasné. Nejprve bude muset žalovaný vyjasnit skutkový stav a teprve poté bude možné uvažovat o položení takové předběžné otázky. Soud dodává, že podle čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie má povinnost položit předběžnou otázku jen soud členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva. To ovšem není případ krajského soudu v nyní řešené věci.
40. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl žalobkyní navržené dokazování výsledkem svědků R. K., Ing. P. P. a J. M., rozhodnutím polského celního orgánu ve Štětíně ze dne 31. 8. 2020, ani judikáty uvedenými v replice ze dne 11. 3. 2024, neboť je s ohledem na shora uvedené závěry vyhodnotil jako nadbytečné. Judikaturou se navíc dokazování neprovádí, ta je soudu známa z jeho úřední činnosti.
41. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí o clu (ze dne 17. 2. 2021) je nezákonné, a proto je podle § 78 odst. 1 s. ř. s. výrokem I. tohoto rozsudku zrušil. Současně věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku. Žalovaný tedy bude vycházet z toho přepracování trubek položky KN 7304 49 na trubky položky KN 7304 41 mělo za následek změnu původu trubek z čínského na indický. To však žalovanému nebrání, aby případně doplnil svá skutková zjištění a vycházel z toho, že společnost Krystal Steel zpracovávala trubky položky KN 7304 11 (bude-li to prokázáno).

42. Za situace, kdy neobstálo napadené rozhodnutí o clu, nemůže obstát ani napadené rozhodnutí o úroku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2015, č. j. 1 As 221/2014-35). Základem pro výpočet úroku z prodlení je totiž stanovená výše cla. Dokud tedy není zřejmé, zda bylo clo stanoveno správně, nelze pravomocně vyměřit úrok z prodlení.
43. Soud proto výrokem II. tohoto rozsudku podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil také napadené rozhodnutí o úroku. Současně věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku.
44. O náhradě nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 28. 3. 2023, č. j. 16 Af 18/2021-85, rozhodl soud výrokem III. tohoto rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci konečný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit jí v obvyklé lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 49 939,88 Kč.
45. Náhrada se skládá z těchto částek:
 - 6 000 Kč soudní poplatek za žalobu proti dvěma rozhodnutím,
 - 5 000 Kč soudní poplatek za kasační stížnost,
 - 18 600 Kč za šest úkonů právní služby zástupce žalobkyně po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast při jednání soudu dne 28. 3. 2023 – § 11 odst. 1 písm. g) AT; podání kasační stížnosti – § 11 odst. 1 písm. d) AT; podání vyjádření ze dne 11. 3. 2024 – § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast při jednání soudu dne 26. 8. 2024 – § 11 odst. 1 písm. g) AT],
 - 1 800 Kč jako náhrada hotových výdajů advokáta [šest režijních paušálů po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 400 AT],
 - 4 632,95 Kč cestovné k jednání soudu dne 28. 3. 2023 z Brna do Ústí nad Labem a zpět (celkem 582 km, kombinovaná spotřeba vozidla BMW 540i, RZ X, ve výši 6,7 litrů benzínu na 100 km doložena technickým průkazem, cena benzínu automobilového 95 oktanů podle vyhlášky č. 467/2022 Sb. 41,20 Kč za 1 litr, základní náhrada za 1 km jízdy podle téže vyhlášky 5,20 Kč),
 - 4 748,77 Kč cestovné k jednání soudu dne 26. 8. 2024 z Brna do Ústí nad Labem a zpět (celkem 582 km, kombinovaná spotřeba vozidla BMW 540i, RZ X, ve výši 6,7 litrů benzínu na 100 km doložena technickým průkazem, cena benzínu automobilového 95 oktanů podle vyhlášky č. 398/2023 Sb. 38,20 Kč za 1 litr, základní náhrada za 1 km jízdy podle téže vyhlášky 5,60 Kč),
 - 2 400 Kč jako náhrada za promeškaný čas strávený cestami k jednáním soudu a zpět [2x dvanáct započatých půlhodin po 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 3 AT] a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- 6 758,16 Kč představující 21% DPH, kterou byl zástupce žalobkyně podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. srpna 2024

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.